

Vastatuulta
Neh. 3:33-37; 4:1-17

3:33. Kun **Sanballat** sai kuulla meidän rakentavan muuria, hän **vihastui** ja suuttui kovin. Hän **pilkkaasi** juutalaisia

34. ja sanoi veljiensä ja Samarian sotajoukon edessä: "Mitä nuo kurjat juutalaiset tekevät? Jätetäänkö heidät rauhaan? Tulevatko he uhraamaan? Saavatko he jonakin päivänä työnsä valmiiksi? **Herättävätkö he eloon tuhkäläjissä olevat kivet?**"

35. Hänen vierellään ammonilainen **Tobia** sanoi: "Rakentakoot vain! Kettukin saa heidän **kivimuurinsa hajoamaan**, jos kipeää sen päälle."

36. "**Kuule, Jumalamme, kuinka halveksittuja meistä on tullut.** Saata heidän häpäisevät **sanansa kääntymään heitä itseään vastaan.** Anna heidän joutua ryöste-tyiksi ja vangeiksi vieraaseen maahan.

37. Älä peitä heidän syyllisyyttään äläkä pyyhi heidän syntejään pois edestäsi, sillä he ovat loukanneet rakentajia."

4:1. Mutta kun Sanballat, Tobia, arabialaiset, ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien korjaus edistyi ja niiden **aukot alkoivat täytyä, he suuttuivat silmittömästi.**

2. He kaikki tekivät keskenään **liiton** lähteäkseen **taistelemaan Jerusalemiä vastaan** ja saattaakseen sen sekasortoon.

3. Silloin **me rukoilimme** Jumalaamme ja **asetimme** vihollisten varalta **vartijat** vartioimaan **yötä päivää.**

4. Mutta **Juudan heimo** sanoi: "Kantajien **voimat ehtyvät, ja soraläjiä on vielä paljon. Emme kykene saamaan muuria valmiiksi.**"

5. Vihollisemme taas sanoivat: "He eivät tiedä eivätkä huomaa mitään, ennen kuin jo olemme heidän keskellään. Silloin **me tapamme heidät** ja teemme lopun siitä työstä."

6. Niin vihollisten keskuudessa asuvat juutalaiset tulivat ja **varoittivat meitä kerta toisensa jälkeen** kaikista niistä paikoista, joista nämä aikoivat hyökätä kimppuumme.

7. Silloin minä perustin vartiopaikat muurin taakse sen mataliin ja avoimiin kohtiin ja

asetin **kansan aseisiin** suvuittain miekkoineen, keihäineen ja jousineen.

8. Tarkastettuani kaiken minä nousin ja sainoin ylimyksille, johtomiehille ja muulle kansalle: "**Älkää pelätkö heitä! Muistakaa, että Herra on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärenne, vaimojenne ja kotienne puolesta.**"

9. Kun vihollisemme saivat kuulla, että heidän juonensa oli paljastunut meille ja että **Jumala oli tehnyt sen tyhjäksi**, me kaikki palasimme takaisin muurille, jokainen omaan työhönsä.

10. Siitä päivästä alkaen **puolet palvelijoistani teki työtä ja puolet oli varustautunut keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla. Päälliköt** olivat koko Juudan **heimon tukena**

11. sen rakentaessa muuria. Taakkojen ja kuormien kantajat tekivät toisella kädellään työtä, toisessa he pitivät asetta.

12. Kullakin rakentajalla oli **miekka vyölään** työtä tehdessään. **Torvensoittaja** oli vierelläni.

13. Minä sainoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle: "Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme, kaukana toisistamme.

14. Kun kuulette torven soivan jossakin paikassa, kokoontukaa sinne meidän luoksemme. **Meidän Jumalamme sotii puolestamme.**"

15. Niin me jatkoimme työtä, ja puolet väestä oli aseistettuna keihäillä aamunkoitosta aina siihen asti, kun tähdet tulivat näkyviin.

16. Siihen aikaan minä annoin kansalle myös määräyksen: "Jokainen yöpykseen palvelijoihin Jerusalemissa, että kaikki voisivat olla apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä tekemässä työtä."

17. Me emme edes riisuneet vaatteitamme, en minä, eivät veljeni eivätkä palvelijani, eivät myöskään mukanani kulkevat vartijat. Heillä jokaisella oli **aseensa sekä vettä.**

Miten selviämme vastustuksen keskellä?

Oletko sinä joutunut kokemaan pilkkaa tai syrjintää siksi, että haluat elää avoimesti uskovana kristittynä? Miten sinä kestät ulkoisia paineita erityisesti silloin, kun sinun uskosi Herraan Jeesukseen kyseenalaistetaan? Miten evankeliumin työtä voidaan jatkaa vaikeutuvassa ilmapiirissä? Mistä löytyy rohkaisu, kun joudumme pilkan kohteiksi?

Ulkoinen vastustus

Sanotaan, että kristittynä olemista pidettiin suomalaisessa yhteiskunnassa ja laajemminkin länsimaissa myönteisenä asiana noin vuoteen 1990 asti. Siitä noin vuoteen 2014 sitä pidettiin neutraalina asiana, josta ei ollut hyötyä eikä haittaakaan, mutta nyt kristittynä oleminen merkitsee ihmiselle rasiitetta, joka voi ilmetä pilkkana, syrjintänä ja jopa työpaikkojen menetyksinä aina käräjille joutumista myöden. Mikään ei viittaa siihen, että kristittyjen arvostus maassamme alkaisi muuttua paremmaksi lähitulevaisuudessa. Siksi meidän on entistäkin selkeämmin varauduttava siihen, että kohtaamme lisääntyviä vaikeuksia, jos haluamme elää avoimina uskovina ja todistaa Jeesuksesta julkisesti ja yksityisesti.

Vastatuuli

Evankeliumin työ on kautta vuosisatojen aina tapahtunut vastatuulella ja vaarojen alaisena. Sitä mukaan kuin muurinrakennus edistyi, kansan vihollisten iva ja halveksunta kääntyi aktiiviseksi vihaksi. Nehemia oli tietoinen uhasta, jonka tämä asenne sisälsi, ja kääntyi rukouksessa Jumalan puoleen, niin kuin jokainen, joka on kutsuttu Herran työhön vaarojen keskellä. Nehemian taito johtaa ja innostaa kansaa ilmenee sanoissa *"kansa sai rohkeutta työhön"* (4:6), varsinkin kun muuri oli noussut jo puoleen korkeuteensa.

Mutta juuri tässä vaiheessa vastustajatkin heräsivät aktiiviseen taisteluun ja häiritään tehdäkseen rakennustyön jatkamisen mahdottomaksi. Tässä vaarallisessa tilanteessa Nehemia käy yhdessä kansan kanssa rukoustaisteluun ja asettaa samalla vartijat työlle. Työtä ei siis yritetty jatkaa typerässä riippumattomuudessa Jumalasta eikä liioin tyhmissä inhimillisen vastuun ja varotoimien laiminlyömisessä. Oikea asenne kaikessa evankeliumin työssä on täysi usko Jumalaan ja päättäväinen riippuvuus henkilökohtaisista ponnistuksista. Miten usein sorrummekaan tasapainotomuuteen eli jompaankumpaan äärelaitaan.

Testi

Kohtaamamme vastustus kertoo, millaisia uskovia olemme. Johtajan vastuussa oleva voi rumentua paineiden alla, jotkut menettävät rohkeutensa ja luopuvat evankeliumin työstä. Toiset taas rakentavat suojamuureja ja ampuvat niiden takaa katkerina ja kostonhimoisina. Nehemia oli toista maata - samoin kuin Paavali kertoessaan Efeson suuresta ja haastavasta työstä, jonka luontaisetuna oli "paljon vastustajia". (1. Kor. 16:9) He taistelivat koko elämänsä ajan vihollisia vastaan, aivan viimeiseen asti, menettämättä silti rohkeuttaan.

Ulkoinen vastustus

Nehemian vastustajissa oli Samarian maaherra Sanballat, Tobia ja Gesem, arabeja, ammonilaisia ja asdodilaisia. Osa juutalaisista oli sitoutunut heihin avioliittojen ja kauppasuhteiden kautta ja siksi heidän etunsa olivat saman suuntaiset kuin Nehemian vihollisten. Kun Nehemia oli saapunut kulkulupien ja aseistetun saattueen

kanssa, vastustajat eivät voineet muuta kuin antaa hänen mennä Jerusalemiin. Mutta kaupungin varustaminen puolustuskuntoon herätti heissä kateutta ja pelon oman vaikutusvallan vähenemisestä. Kun Sanballat, Tobia ja Gesem kuuluivat Nehemian saamasta innostuneesta vastaanotosta, he menivät Nehemiaa tapaamaan. He ivasivat ja pilkkasivat juutalaisia: *"Aiotteko kapinoida kuningasta vastaan?"* (2:19) On tyypillistä, että ihmiset syyttävät toisia juuri siitä, mitä he itse aikovat. Sanballatin oma toiminta oli vastoin kuninkaan määräyksiä.

Rintamalinjat selkeiksi

Jumalan työn kohtaaman vastustuksen taustalla on aina syvemmät voimat kuin vain ihmiset. Vastustus nousee pimeyden valloista, jotka haluavat tuhota Jumalan työtä. Tietenkin kristittyjen lihallisuuskin voi olla osasyynä vastustukseen. Nehemian kokeaman vastustuksen takana oli Saatanana. Siksi Nehemian vastaus pilkkaan oli: *"Täivään Jumala auttaa meitä"* (2:20) *"Olemme Hänen palvelijoitaan ja ryhdymme rakennustöihin."* Samalla Nehemia teki selväksi, että vastustajilla ei ollut mitään osaa rakennusprojektissa. He eivät olleet Jumalan palvelijoita, heidän arvosteluaan eikä apuaan tarvittu. Nehemia veti selkeän rintamalinjan ja se merkitsi myös taistelua. Raja maailman ja Jumalan valtakunnan välillä on vedettävä selkeästi.

Vastustuksen voimistuminen

Vastustus alkoi ivalla ja virnuilulla (3:33-35), sitten tulivat uutiset aseellisen hyökkäyksen suunnittelusta (4:1-5) ja niitä seurasi neuvotteluksi naamioitu salamurhaaie Nehemiaa vastaan (6:5-6). Mitä pidemmälle kaksikuukautinen työ eteni, sitä voimakkaammaksi vastustuskin äityi. Lähetettiin avoin kirje, joka sisälsi kapinasyytteitä Nehemiaa vastaan (6:5-6) ja sitten oli vuorossa juoni hänen pelottelemisekseen ja häpäisemisekseen julkisesti (6:10-13). Menetelmät olivat samoja kuin nykyisessä ns. psykologisessa sodankäynnissä. Tarkoitus oli herättää epävarmuutta ja pelkoa, jotta muurin rakennustyö olisi keskeytynyt. Nehemian vastatoimi oli paljastaa psykologisen sodankäynnin strategia ja ylläpitää rohkeutta ja rakennusprojektia viimeiseen asti. (4:8;6:9,13)

Vastustusta kohdatessamme meidän on kysyttävä, mistä lähteestä se nousee. Tuleeko se Jumalasta vai Saatanasta, oli välikappale mikä tahansa. Jumala pilkkaa vain niitä, jotka kerskaavat uhmastaan häntä vastaan. Palvelijoitaan Hän voi oikais-ta ja nuhdella, mutta Hän ei koskaan pilkkaa heitä, miten syyllisiä ja tyhmiä he lienevätkin.

Pilkka ja rukous

Iva ja pilkka (3:33-35) eivät ole kevyitä asioita. Sanballat kaikessa komeudessaan saattueensa kanssa pilkkaa kuulomatkan päässä rakentajista. Hänen myrkkynuolensa tähtäsivät hajaannuksen aikaan saamiseen kuulijoissa. *"Mitä nuo kurjat juutalaiset oikein tekevät?"* Ivan teho perustui siihen, että rakentajat tiesivät ja tunsivat kurjan tilanteensa liiankin hyvin. Sanat voivat viiltää kipeästi - meidän ei tule vähätellä sitä kipua, jonka Jeesus joutui kärsimään ristillä pilkan ja ivan ryöpyn keskellä.

Kysymyksellä: *"Käsittävätkö he mihin ovat ryhtyneet?"* Sanballat taas pyrki herättämään epäilyä yrityksen järkevyydestä. Sekin oli taitava isku, sillä valtavat soraläjät ja niiden pois siirto oli jo ehtinyt masentaa rakentajia (4:4) Sanat osuivat kipeään paikkaan.

Kolmas piikki sisältyi sanoihin: *"Sitäkö varten he toimittavat uhrejaan?"* Kansa sanoi uskovansa isiensä Jumalaan, mutta eikö juuri Jumala ollut aiheuttanut heille onnettomuuden.

"Mitä hyödyttää uhrata ja rukoilla sellaista Jumalaa?" Tavoitteena oli synnyttää epäuskkoa, saada kansa epäilemään Jumalan hyvyyttä. *"Kuvittelevatko he herättävänsä palaneet kivet tuhkakasoista eloon?"* Oli kuumien aikojen vuodesta ja työ oli raskasta. Sanballat vihjaa, että käytetty materiaali oli niin huonoa, että sillä ei saisi aikaan kunnollista muuria kuitenkaan.

Jos kuuntelemme ivaan, johon sopivassa suhteessa sekoitetaan valhetta ja totuutta, joudumme helposti pelon, masennuksen ja turhautuneisuuden valtaan. Mutta jos suljemme korvamme ivalta ja avaamme ne Herran lupauksen suuntaan ja jatkamme omasta aidosta vajavaisuudestamme huolimatta työtämme, saamme huomata, että Herra kykeneekin käyttämään meitä työssään puutteistamme huolimatta.

Nehemian reaktio ivaan oli rukous, vihainen rukous (3:36-37): *"Älä anna anteeksi heidän rikoksiaan äläkä unohda heidän syntejään."* Nehemia avasi oman vihaisen sydämensä Herralle eikä yrittänyt näytellä hurskaampaa kuin oli. Sitten jatkettiin muurin rakentamista. Suuttumus antoi voimaa työhön. Se voidaan kanavoida luovuuteen, tavoitteellisuuteen ja päättäväisyyteen. Muurin rakentamista jatkettiin ja kun päästiin puoleen korkeuteen, kansa sai uutta intoa työhön. (3:38)

Pilkka Jeesuksen nimen tähden

Jeesus antaa meille erityisen tehtävän silloin, kun meitä aletaan pilkata Hänen nimensä tähden:

Autuaita olette te, kun ihmiset teitä Ihmisen Pojan tähden vihaavat ja erottavat teidät yhteydestään, herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikään kuin jonkin pahan. Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää riemusta, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa! Samalla tavallahan heidän isänsä tekivät profetoille." (Luuk. 6:22-23)

Kun Hirokazu Matsuoka niminen nuori buddhalainen munkki, joka oli tekemässä Soulissa Koreassa väitöskirjaansa sikäläisestä buddhalaisuudesta, yllättäen kohtasi Jeesuksen Kristuksen opiskeltuaan kolme kuukautta Raamattua, buddhalaisen yliopiston professorit ja hänen suuntauksen johtavat munkit tulivat varta vasten Souliin taivuttelemaan häntä takaisin buddhalaisuuteen. Mitä voimakkaampaa vastustusta hän sai, sitä suurempaa iloa hän koki. Hän tajusi, että vastustus ja pilkka kuuluivat uskovan vaellukseen ja ne itse asiassa todistivat sen, että hänen uskonsa Vapahtajaan oli aitoa.

Juutalaissyntyinen luterilainen pastori Romaniassa Rikhard Wurmbrandt, jonka kirjaa lukupiirissä on käsitelty, puolestaan otti ohjeen kirjaimellisesti erityssellissään, jossa joutui pimeydessä viettämään 7 vuotta. Hän alkoi joka päivä tanssia Herran edessä Herran kunniaksi ja säilytti mielenterveytensä, kun monet muut vangit soroutuivat. Hän tiesi, että pilkka oli myös todistus Herralta hänelle siitä, että hän kulki aikeaa tietä vanhurskautettuna Jumalan lapsena. Viime kädessä maailma lopulta usein alkaa kuuntelemaan niitä uskovia, joita se oli aiemmin pilkannut. Herra kääntää ihmisten pilkan omilleen siunaukseksi.

Meidänkään ei tarvitse pelästyä vastustusta tai pilkkaa, sillä niiden keskellä Herra antaa erityisen armonsa ja suuntaa mielemme syvemmin taivaalliseen todellisuuteen päin.

Vartijat ja rohkaisu

Yllätyshyökkäyksen uhka muodostui todelliseksi vaaraksi. (4:1-2) Vihollisten olisi sellaisen jälkeen ollut suhteellisen helppo selittää asia kuningasta vastaan nousse-
n kapinayrityksen tukahduttamiseksi. Nehemia reagoi nopeasti uhkaan. Ensin rukoil-
tiin ja sitten asetettiin vartijoita. Rakentajien aseistus tarkastettiin ja ihmisten pel-
koon hän vastasi rohkaisulla, joka nousi hänen henkilökohtaisesta Jumalan tuntemi-
sestaan:

"Älkää pelätkö vihollisia! Muistakaa Herraa, joka on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta." (4:8)

Tällä jakeella meidän on helppo puolustaa "oikeutettua puolustussotaa" niin kuin ai-
kanaan Talvisotaa tai nykyistä Ukrainaa, joka taistelee olemassaolonsa puolesta.
Kysymys on kuitenkin ratkaisevasti enemmästä. Nehemia antaa meille mallin siitä,
miten voimme rohkaista toinen toisiamme vaarojen uhatessa.

Nehemia asettaa tässä vastakkain kaksi erilaista pelkoa: vihollisten pelon ja Juma-
lan pelon aivan niin kuin Jeesus myöhemmin:

*Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää
ennemmin häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.* (Matt. 10:28)

Meidän ei tarvitse vähätellä sitä, mitä ihmiset ja vastustajat voivat meille tehdä. Jos
Jumala sallii sen oman nimensä kunniaksi, he voivat riistää meiltä hengen. Mutta se
ei merkitse Herran omalle todellista menetystä, sillä Kristuksessa kuolema on voitto,
niin kuin Paavali opettaa. Ihmisten ja vihollisten katselun sijasta meitä kehoitetaan
suuntaamaan mielemme Herraan, Hänen suuruuteensa ja Hänen peljättävyyteen-
sä. Kun Herra on meidän puolellamme, kukaan ei voi tehdä meille mitään lopullista
pahaa. Meillä on voitto Kristuksen ylösnousemuksen voimassa.

Herran katselu antaa meille sitten voimaa aitoon rakkauteen, joka saattaa usein il-
metä juuri taisteluna rakkaittemme ja kotiemme puolesta.

Keskeyttämisen kiusaus

Nehemia olisi tässä uhkatilanteessa voinut keskeyttää muurien rakentamisen väliai-
kaisesti ja suorittaa itse yllättävä vastahyökkäys. Mutta niin hän ei tehnyt, vaan
asetti vartijat ja jatkoi muurin rakentamista. Vaara meni ohi, kun viholliset tajusivat,
että eivät kykenisi juutalaisia enää yllättämään. Mutta varotoimista ei luovuttu, ra-
kentajat kantoivat aseita mukanaan. Nehemian perimmäinen tavoite oli muurin ra-
kentaminen valmiiksi, hän piti siitä tiukasti kiinni, eikä missään olosuhteissa luopu-
nut tähän tavoitteeseen pyrkimisestä. Kun meidät on kutsuttu julistamaan evankeliumia,
emme saa tästä tehtävästä ja tavoitteesta tinkiä olivat ulkoiset tai sisäiset olo-
suhteemme mitkä tahansa.

Nehemiällä oli tässä kohden mielessään myös varoittava esimerkki. Kun Jerusale-
min temppelin uudelleen rakentamiseen oli saatu aikanaan lupa ja työhön oli myös
ryhdytty, ympäröivien pakanoiden vastustus nousi ja työ keskeytettiin neljän vuoden
kuluttua ilmeisellä tarkoituksella, että sitä päästäisiin pian jatkamaan, kun lupiin liit-

tyvät epäselvyydet oli kuninkaan kanssa selvitetty. Tosi asiassa keskeytys venyi kymmenen vuoden mittaiseksi. Kun työtä päästiin jatkamaan, temppeleitä valmistui neljä vuotta myöhemmin v. 516 eKr. Siitä kesti vielä 69 vuotta, ennen kuin Nehemian johdolla saatiin muuri valmiiksi. Ei ole viisasta keskeyttää vastustuksen tai vaikeuksien vuoksi Jumalalta saatua tehtävää kuvitellen, että pian päästään taas paremmissa oloissa jatkamaan. Työtä on jatkettava vastustuksesta ja vaikeuksista huolimatta loppuun asti. Jos ”loppuun asti” merkitsee itselle marttyyrikuolemaa, niin silti on parempi kulkea se tie loppuun kuin keskeyttää työ.

Paavali ilmaisi tämän asian evankeliumin työn osalta näin:

Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että minua odottavat kahleet ja ahdistukset. En kuitenkaan pidä henkeäni minkään arvoisena, kunhan vain vien päätökseen juoksuni ja Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa Jumalan armon evankeliumia. (Ap.t. 20:23-24)

Herra ei ole luvannut omilleen helppoa tietä sen tehtävän toteuttamisessa, jonka hän on omilleen antanut. Siksi meidän on turha odottaa sellaista aikaa, jona työ tulisi olemaan helpompaa tai vaikeuksia olisi vähemmän. Tehtävä on vietävä päätökseen. Meiltä kysytään kestävyyttä ja kärsivällisyyttä. Saman aikaisesti meidän tulee myös valmistautua siihen, miten pilkkaan, pelotteluun, uhkailuun ja aitoon vastustukseen ja vainoon tulee varautua. Rukous, varotoimenpiteet ja uskollinen työn jatkaminen ovat aseemme periksi antamisen kiusausta vastaan.

Sisäiset vastustukset

Nehemian työ samoin kuin evankeliumin työkin eivät kohtaa vain ulkoapäin tulevaa vastustusta vaan myös seurakunnan sisältä nousevia ongelmia. Ne voivat johtua itse työn luonteesta ja viedä tuntemukseen voimavarojen riittämättömyydestä. Useimmin kysymys on seurakunnan sisäisistä riidoista ja keskinäisistä vääryyksistä, sillä evankeliumin työtä tekevät uskovatkin ovat edelleen syntisiä olentoja ja meidän sielujemme vastustaja osaa sitä käyttää hyväkseen. Niistä lisää seuraavassa saarnassa, mutta tämän päivän tekstistä nousee yksi esimerkki itse työn haasteisiin liittyen:

Mutta Juudan heimo sanoi: "Kantajien voimat ehtyvät, ja soraläjiä on vielä paljon. Emme kykene saamaan muuria valmiiksi." (4:4)

Työssä meillä on vaara katsella soraläjien suuruutta ja verrata omia voimavarojamme niihin. Niin tehdessämme menetämme helposti rohkeutemme. Jos Juudan miehet olisivat keskittyneet siihen yhteen lapiolliseen hiekkaa, jonka he jaksoivat lapioida ja jos he olisivat jakaneet kantajille vähän pienempiä annoksia kerrallaan, ongelmia ei olisi ollut. Jos me katselemme koko Espoota ja sen kaikkien ihmisten evankeliointia, voimme helposti menettää toivomme, mutta jos keskitymme siihen yhteen ihmiseen, jonka Herra johtaa eteemme, jaksamme jatkaa työtä iloiten. Eräässä laulussa lauletaan: ”Jos et sä yllä kauas, vie sana veljesi luo!”

Ase ja vesi

Heillä jokaisella oli aseensa sekä vettä. (4:17)

Työn tekemiseen tarvitaan sopivat välineet. Vihollisia vastaan tarvittiin lisäksi aseet. Mutta kolmas välttämättömyystarvike muurin rakentajille oli vesi. Työ tehtiin erittäin kuumana aika vuodesta. Säännöllinen veden juominen oli työntekijöille elinehto.

Evankeliumin työssä meidän työvälineemme on Jumalan sana. Se toimii myös miekkana, jolla voimme kukistaa vastustajamme voiman jopa silloinkin, kun pahan palavat nuolet ovat syystä tai toisesta päässeet sota-asumme jostain reiästä sydämiimme asti. Jumala sanan miekan saamme silloin kohdistaa omaan sydämeemme. Herran sana vapauttaa synnin syyllisyydestä, kun se vie katseemme meidän tähtemme Golgatalla kärsineeseen ja ylösnousseeseen Kristukseen. Mutta sen lisäksi tarvitsemme jatkuvasti elävää vettä virkistämään sydämemme ja antamaan uutta voimaa evankeliumin työhön. Pyhän Hengen elävä vesi kumpuaa siitä samasta Jumalan sanasta, jota myös saarnaamme. Mutta omaa sydäntämme varten tarvitsemme sitä joka päivä ja kuumina päivinä monta kertaa päivässä. Herran sanassa on voima, jolla jaksamme jatkaa työtä ihmissielujen pelastukseksi.

Marttyyrien esimerkki

Meidän ei ainakaan vielä tarvitse maassamme pelätä marttyyriksi joutumista, vaikka se on monissa maissa arkipäivää uskoville kristityille. Mutta meidän kannattaa oppia heiltä ja kuulla ja nähdä, miten he ulkoisissa paineissa kestävät tai keskivät. Siksi lainaa Mehdi Dibajin todistuksen, jonka jo vuonna 2018 eräessä saarnassani olen lainannut:

Iranissahan kristityt elävät tänään ankarien vainojen keskellä, mutta samalla myös maassa on suuria herätyksiä. Vuoden 2005 syksynä teloitettiin eräs piispa ja joulukuun lopulla Sarin vallankumoustuomioistuimessa tuomittiin kuolemaan 9 vuotta vangittuna ollut pastori Mehdi Dibaj. Pari viikkoa oikeuden päätöksen jälkeen 16.1.2006 pastori Mehdi Dibaj kuitenkin vapautettiin kristittyjen esirukousten ja kansainvälisen painostuksen vuoksi. Mutta hänen vapauttamisekseen toiminut piispa Hovsepian-Mehr murhattiin muutama päivä hänen vapauttamisensa jälkeen. Kesäkuun lopulla hänet ja Hovsepian-Mehrin seuraajaksi valittu pastori Tateos Michaelian löydettiin murhattuina.

Tammikuun alussa heti kuolemantuomionsa saatuaan Mehdi Dibaj kirjoitti kirjeen veljelleen. Hän aloitti näin:

Testamentti

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto." Luuk. 2:14

Veljelleni Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa

"Rukoilen, että saisit olla Pyhässä Hengessä Jumalan temppeli, Jeesus Kristus asuisi uskon kautta sydämessäsi ja ruumiisi saisi olla Pyhän Hengen asumus. Rukoilen edelleen, että Pyhän Hengen hedelmä ja lahjat olisivat runsaat elämässäsi ja sinusta tulisi Herran kädessä kiitettävä astia Hänen käyttöönsä. Anon, että olisit puhdas ja kantaisit hedelmää tehden iloiten kaikkinaisia hyviä tekoja. Rukoilen, että niin voisit täällä maan päällä kirkastaa Jumalan kunniaa.

"Tuo kaikki on mahdollista, koska Herra itse on uskonut meille evankeliumin julistettavaksemme. Tiedän, että jo nyt tuohon kaikkeen pyrit. Siksi rukoilen, että sydämesi saisi aina loistaa Herran Jeesuksen tuntemisen valosta.

"Rakas veljeni! Vaikka en voikaan ruumiillisesti olla kanssasi, sydämessäni olen aina luonasi ja haluaisin, että voisit olla osa sinun iloasi. Sillä Herran edessä on ylenpalttista iloa, Hä-

nen oikeassa kädessään on iankaikkinen riemu. Ylistäkäämme Herraa! Olimme missä tahansa ja millaisissa olosuhteissa tahansa, Herrassa meillä on voitto. Herralta tulee voitto. Ja Herra antaa meidän päästä osalliseksi Herran voittoon. Halleluja!

"Totisesti meidän uskomme voittaa tämän maailman. Vanhurskas elää uskosta. Meidän tulee pelätä Saatanan juonia. Mutta koska Jeesus Kristus on kanssamme, voitto on meidän. Kun usko astuu ovesta sisään, pelko pakenee ikkunasta ulos. Tämä uskokin on Jumalan ja Pyhän Hengen lahja. Sillä Jumala on vastaus meidän kaikkiin tarpeisiimme ja Jeesus on Vapahtajamme. Herra vastaa meidän tarpeisiimme ja parantaa kipumme ja ratkaisee kysymyksemme. Halleluja!

"Apostoli Paavali sanoo: "Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita." (2.Tim. 2:11-12)

"Miten suuri kunnia ja etuoikeus onkaan saada seurata Vapahtajaa! Miten valtavaa on saada elää Hänen kanssaan! Mitä sulohedelmiä onkaan elämä, jonka saa viettää Hänen siipiensä suojassa, Hänen sulkiensa kätkössä, Isän rakkauden alla! Siunattu kristitty! Olemme Jumalan lapsia. Iloitsemme ja kiitämme Jumalan rakkauden alla. Emmekö ylistäisi ikuisesti Jumalan armoa. Kohottakaamme sydämestämme riemuhuuto! Miten suuri onkaan Jumalan laupeus meitä kohtaan! Miten suurenmoinen onkaan Jumalamme! Miten ihana Vapahtajamme!

"Haluaisin kiittää siitä hengellisestä ja taloudellisesta tuesta, jota olet tässä tilanteessa antanut minulle ja lapsilleni. Rakkautesi on aivan painanut minut maahan. Kiitän Jumalaa Hänen lahjastaan! Aamen. Olen kiitollinen kaikkien seurakuntien rukouksesta, paastosta, kyyneleistä ja taistelusta. Se kaikki on vuodatettu Jumalan eteen ja sitä yhä vuodatetaan. Se on valmistusta sen päivän varalta, jona koettelemus saavuttaa täyteytensä.

"Kun kuolemantuomioni lausuttiin, sydämen täytyi ilolla. Sillä saan nimeni niiden luetteloon, jotka ovat saaneet kuolla marttyyreina Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Tietysti tämä on samalla uskon koetus, jossa kysytään, mihin asti olen valmis seuraamaan Herraa."

Entä sinä?

Tunnetko sinä jo sellaisen Herran ja Vapahtajan, jolle voi ja kannattaa omistaa koko elämänsä ja lopulta jolle saa myös kuolle? Ellet vielä tunne, Hän kutsuu sinua Raamarun sanan välityksellä. Hän puhuu sanassaan sinun omalle tunnollesi, osoittaa millainen ja kuka sinä olet todella. Totuuden kohtaaminen oman sydämen pahuudesta ei välttämättä tunnu mukavalta, mutta Herra paljastaa sinut voidakseen vapauttaa sinut. Hän haluaa antaa kaikki syntisi anteeksi, koska Hän on maksanut koko syntivelkasi Golgatan ristin kärsimyksellään ja Hän haluaa antaa sinulle aivan uuden elämän yhteydessään. Sinun ei milloinkaan tarvitse olla yksin, Hän on kanssasi elämässä ja kuolemassa, sillä Hän on voittanut kuoleman vallan ylösnousemuksellaan. Anna siksi Jumalan sanan tunkeutua sydämesi pohjaan asti ja viedä sinut taivaallisen Isän luo.

Jos jo tunnot ihmeellisen Vapahtajamme, Herra haluaa rohkaista sinua käymään kärsivälliseen työhön evankeliumin levittämiseksi. Hän ei ole luvannut tässä pimeässä ja pahassa ajassa meille helppoa tehtävää, mutta mitään sen suurempaa tehtävää ei ole kuin saada olla Herran todistaja.